

МИЛОШ ПАВКОВ

Рокенрол песме

2020.

Друго издање

Истина је то, да је рокенрол више од музике. У песми која није преведена на српски језик, а у слободном преводу би се звала “Бардови старих времена” (енг: “The Bards Of Olden Time”), велики немачки песник Фридрих Шилер је описао рокенрол боље него ико други, непуних двеста година пре појаве овог правца. Верујем, да је рокенрол нешто за сва времена. Нешто што није везано за неку одређену епоху, место, модни стил, чак ни ритам. Он је у неком облику постојао и раније и наставиће да постоји. Писање рокенрол песама је више од хобија, то је нагон. Неке од песама, попут песме “Фабрика”, написао сам за петнаестак минута, тачније уз две цигарете – док сам лежао у кревету, а песму “Лавиринт” за време соло шетње кроз подземље Петроварадинске тврђаве, углавном кроз трећи ниво.

У овом издању се налази седам одабраних песама, које сам написао у периоду од 2014. до 2020. године. То је по некимa минималан број песама за музички албум. У овом другом издању, песма “Дивљина” је избачена и замењена је песмом “Године”.

Милош Павков

Тргни се

Некада си возио у сутон,
Дах слободе био ти у коси!
А сад мериш успехе и звања,
И ко коју етикету носи!

Некада си седео око ватре,
Са друговима својим певао си песме!
Сада си уморан и тмуран,
Бити срећан – то се више не сме!

Упао си у паклену машину,
За дан слободе све би сада дао!
Некад си се играо у житу,
За пакост тад још ниси знао!

Сви ти кажу да то тако иде,
Што је добро то брзо прође!
Плаћаш рачуне, бројиш празне дане,
Чекаш да смрт по тебе дође!

Рефрен:

Тргни се ти човече луди,
Живот је један и он је Богом дан!
Осети како моћни Дух се буди,
То је стварност, остало је сан!

2014.

Кавез

Цео живот погрешно сам учен,
Да уђем у шаблон и будем к'о други!
Да сагнем главу да не бих био тучен,
Да држим за зубима тај свој језик дуги!

Ни остали јадници не знају за боље,
Мисле бићу срећнији кад будем к'о они!
Сломљени робот без маште и воље,
Који учи друге да важни су шаблони!

Рефрен:

Човек сам, к'о стоку ме кроте,
Избацићу те шеме из главе!
Обићу кавез од лажне доброте,
Раскрчићу пут за ствари праве!

2014.

Принц таме, шарма и јада

Он те тера да живиш у шаблону,
Ако нећеш, убиће у теби Бога!
Бити свој није по бонтону,
Боље да се што пре манеш тога!

Колико су два и два, одлучује сам.
Преко будала и битанги уздиже себе!
И када ти каже да си слободан,
Он ипак зна шта је најбоље за тебе.

Ако те заведе својим слатким гласом,
Можеш га пратити и догурати далеко!
Многи ће се клањати и звати те дасом,
Постаћеш и ти нешто и неко!

Таман кад помислиш, да си тата-мата,
И да ћеш тако до последњег часа!
Разум ће ући на велика врата
И људи ће знати, да си само фарса!

Рефрен:

Он је принц таме, шарма и јада,
Носи скупо одело и свилену кравату,
Али једном и та маска пада
И схваташ да никад није био ту!

2017.

Плес

Кад мрачне сенке дођу ми у сан,
Кад не смем да останем сам са самим собом,
Кад фале ми јутро, Сунце и дан,
Тада желим да плешем са тобом.

Што био сам будала, горко се кајем.
Али ето сад, ту пред тобом стојим.
Овај плес само теби дајем,
Да ме се сећаш у сновима својим.

Рефрен:

Ти си жива ватра из неког другог света,
Ја један од многих, што прођу ти кроз снове.
Знам да ти моја наклоност не смета,
Хајде плеси са мном ноћи ове!

2019.

Фабрика

Колоне зомбија марширају у логор,
Изгубили су наду, не пружају отпор!
Сломљени духови шетају празна тела,
Не разликују се лица, већ само одела!
Све то делује као ружан сан,
Који се понавља сваки Божији дан!

Ту Човека нема, ни пожељан није!
То је царство за пацове и змије!
Овде влада нечовек и битанга тешка,
Пење се уз лествицу и тихо се смешка!
Од злог оца и још горе мајке,
Он је лажни краљ из дечије бајке!

Ту сваки слабић чезне за нешто мало моћи,
Сав људски јад у бескрајној ноћи!
Лажни краљеви гледају са врха,
Ни не слуте, да постоји виша сврха!
Свет је још онај исти стари,
Изаћи ће Сунце, да им све поквари!

2019.

Лавиринт

Узаним и мрачним тунелима ходам,
Утваре и аждаје из моје главе се буде.
Својим демонима нећу да се подам,
То је пут којим иду луде.

Сви ходници један на други личе,
У лавиринту мистерија и древних чуда.
Натписи на зиду причају приче,
Оних који су пре мене ходали овуда.

Рефрен:

Газим напред, не смем стати,
Док у мени тиња Светла зрак.
Како лепоту Сунца може знати,
Онај ко није лутао кроз мрак?

2020.

Године

У магли су нестала нека стара лица,
Старе дане сад другачије видим.
Тај живот остао је у сенкама улица,
Чиме сам се поносио, сад се тога стидим.

Живот је море у којем се слаби даве,
Поносни у глупости и лажном сјају.
Исмејали су и заборавили све ствари праве,
Сад горди и празни плове ка свом крају.

Реф:

Године су прекалиле што је било важно,
Успео сам да издржим и да се не предам.
Своју белу вилу и даље грлим снажно,
Са Сунцем на лицу сада напред гледам.

2020.

© Милош Павков 2020.

Бесплатно преузимање и дељење дигиталниог издања. Забрањена
продаја и неовлашћено копирање садржаја.

Насловна фотографија: М.П.

www.milospavkov.net

Регистровано и заштићено:

<https://www.copyrighted.com/work/G2TJOKz0GgphzAfX>